

Bilag til bemærkningerne til Bilag IX:

Kompetenceerklæring fra det europæiske fællesskab om de anliggender, der behandles i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 og aftalen af 28. juni 1994 om anvendelse af kapitel XI i denne konvention

(erklæring afgivet i medfør af artikel 5, stk. 1, bilag IX til konventionen og artikel 4, stk. 4, i aftalen)

Artikel 5, stk. 1, i De Forenede Nationers havretskonvention fastsætter, at en international organisations instrument for formel bekræftelse skal indeholde en erklæring med angivelse af de anliggender i konventionen, for hvilke de af dens medlemsstater, der er part i konventionen, har overdraget den kompetence¹⁾.

Artikel 4, stk. 4, i aftalen om anvendelse af kapitel XI i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982²⁾ fastsætter, at internationale organisations formelle bekræftelse sker i overensstemmelse med bilag IX til konventionen.

De Europæiske Fællesskaber er oprettet ved Paris-traktaten (EKSF) og Rom-traktaterne (EØF og Euratom), undertegnet henholdsvis den 18. april 1951 og den 25. marts 1957. Disse traktater trådte efter signatarstaternes ratifikation i kraft den 25. juli 1952 og den 1. januar 1958. De er ændret ved traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, og trådte i kraft efter signatarstaternes ratifikation den 1. november 1993, og senest ændret ved tiltrædelsestraktaten, undertegnet på Korfu den 24. juni 1994, som trådte i kraft den 1. januar 1995³⁾.

I øjeblikket er følgende medlemmer af Fællesskaberne: Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellsenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen om anvendelsen af kapitel XI i denne konvention gælder, hvad angår de til Det Europæiske Fællesskab overdragne beføjelser, på de områder, hvor traktatens oprettelse af dette Fællesskab, finder anvendelse, og på de i nævnte traktat anførte betingelser, særlig artikel 227.

Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, hvor nævnte traktat ikke finder anvendelse, og den berører ikke de berørte medlemsstaters handlinger og holdning inden for rammerne af konventionen og aftalen på disse områders vegne eller i deres interesse.

I denne erklæring angives i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser de beføjelser, som medlemsstaterne har overdraget Fællesskabet i medfør af traktaterne i de anliggender, der behandles i konventionen og aftalen.

Udstrækningen og udøvelsen af Fællesskabets beføjelser undergår i sagens natur en vedvarende udvikling, og Fællesskabet vil om fornødent supplere eller ændre denne erklæring i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i bilag IX til konventionen.

Det skal præciseres, at Fællesskabet i visse anliggender har en enekompetence, medens dets kompetence i andre deles med dets medlemsstater.

1. Områder, hvor Fællesskabet har enekompetence:

- Hvad angår bevarelse og forvaltning af havfiskeriressourcerne skal Fællesskabet oplyse, at dets medlemsstater har overdraget enekompetence. Det tilkommer det i denne egenskab på dette område at vedtage de relevante regler og forordninger (som anvendes af medlemsstaterne) og inden for rammerne af sine beføjelser at påtage sig forpligtelser over for tredjelande eller de kompetente internationale organisationer. Denne kompetence gælder fiskeri i farvande henhørende under national jurisdiktion og højsøfiskeri. Hvad derimod angår udøvelsen af beføjelser vedrørende skibene, tildeling af adgang til at føre flag, indregistrering af skibe og ret til at anvende straffebestemmelser og administrative sanktioner, har medlemsstaterne kompetence, idet de handler under overholdelse af fællesskabsretten. Fællesskabsretten omfatter også administrative sanktioner.
- I medfør af sin handels- og toldpolitik har Fællesskabet kompetence i henseende til bestemmelserne i kapitel X og XI i konventionen og aftalen af 28. juli 1994 vedrørende den internationale samhandel.

2. Områder, hvor Fællesskabet deler kompetence med medlemsstaterne

- Hvad angår fiskeri, deles kompetencen på en række områder, der ikke direkte henhører under foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeriressourcerne, f.eks. forskning,